

MENC. ANT. 1011: «locum nominatum *Canis*» (*Cart. St. Cugat* II, 80); *1148*: *Villa de Cans* (Mas, *N. H. Bna.* XI, 122); *1182*, *Villa de Canibus* (id. ib. 325); *1234*: *Villa de Cans* (*Cart. St. Cu.* III, 432).

ETIM. És clar que es tracta del nom llatí i tradicional dels gossos, cap raó per dubtar que un lloc pugui pendre nom dels bons gossos de caça, guarda etc. la cria dels quals el distingeix; superflu refutar la pensada del qui hi cercava *cants* cantals o cantells; desmentit per la forma de les mencions ant.; tampoc hem de fer massa cas de l'omissió de *vila* en el doc. de *1011* que substitueix aquest mot pel genèric *locum*.

Del mateix sentit *Vilacanina*, masia berguedana, a l'extrem S. del terme de Borredà (maig, 1964). Cf. el nom de *Viladecanes*, poble leonès o galleg de 3000 hab., p. judicial de Villafranca del Bierzo.

El cogn. *Cortacans* deu venir de *Cort-de-cans* (amb *td>ti*), que conec d'una dona de Bna., mj. S. XIX etc. I amb una assimilació més forta i contaminació: *trɔtəkáns*, mas en el Ripollès (enq. de La Vola, 1955, ape. 24).

VILADECAVALLS

Poble del Vallès, a l'O. de Terrassa, amb estació ferroviària, abans de Vacarisses en la línia de Manresa. Nom local *lə trumbə* «abans tots i quasi ningú deia *biladəkəbáls*», declaren a Olesa a Casac. 192, però ara es diu més d'ençà que hi han fet l'estació; jo també hi vaig sentir molt *La Tarumba*, 1923 ss.; amb gentilici humorístic *trumbáïres* (cf. *DECat.* VIII, 303b33ss).

MENC. ANT. 1064: *Villa de cavallis* (*BABL* VII, 8; XIII, 59.03); *1037*: *Corte de Equos* citat amb St. Feliu del Racó, com afr. O. del te. de Rubí (*BABL* VII, 491); *1113*: *Villa de Cavals* (*Cart. S. Cu.* III, 123); *1175*: Berengarius de *Villa de Caballis* (*Cart. S. C.* III, 260-1).

HOM. Poble de Bages, agre. a Calders. *1070*: «Sti. Petri de *Vila de chavals*» cit. amb Navarcles (doc. de l'Arx. Sols.); *S. XII*: parr. de *Villa Cavals* (lístes de parr. vigatanes p.p. Pladevall, nº 88); l'esgl. de St. Pere avui està abandonada, a profit d'una que han construït per a una colònia fabril amb advocació diferent, i la de l'homònim està dedicada a St. Martí. *1331*: *S. Petri de Villaequorum* (*Mi. Grieria* I, 379).

Viladecols, V. *Riudecols*.

VILADELLOPS

Llogaret del Penedès, agre. al mun. d'Olèrdola. Oït: *biladəlɔps* en l'enq. de 1955 (XIV, 89).

MENC. ANT. 991: ---villam q. dic. *Villam de lupis*

---in marchia juxta Penitense, infra te. de *Olerdula* vel de *Olivella* (MiretS., *Templ.* p. 32); *992*: *Villam de Lupis* (*Cart. St. Cu.* I, 133); *1002*: *Villam de Lupo* (ib. II, 31); *1098*: «*Olerdula* --- Moja --- *Villa Lupis*» (id. III, 4; Font Rius, *C.d.p.* § 45); *1035?* (err. potser *1055*): la quadra de *Arboç* en te. d'Olèrdola, afr. Mer. in term. de *Villa de Lupis* (Font Rius, § 17, 33.12); *1192*: *Vila de Lops* (*Cart. de Poblet*, p. 159); *1359*: Quadra de *Vila de Lops* (*CoDoACA* XII, 53).

VILADEMULS

Llogaret del Gironès, cap d'un municipi de molts altres llocs al N. de Girona, uns 4 k. abans de Bàscara.

PRON.: *bilademułs* a Bàscara, Casac. 1920.

MENC. ANT. 922: *Villa de Mullis* (*MarcaH.* § col. 844; *Cat. Car.* I, 150.3, cf. 388.198); *968*: *Villa de Mulis* (Monsalv. I, 233); *1053*: (*BABL* III, 328); *1149*: *Raimundus de Vilademuls* (Font Rius, § 76); *1192* un homònim Raim. de *Vilamulorum* que signa entre altres una concòrdia d'Anfós el Cast amb St. Benet de Bages sobre Santpedor (Font § 195). Potser és el mateix que Raimon Vidal de Besalú situava «a *Vila de Mub*» (*Abrils issia*, v. 831). En tot cas tingué molt de renom el castell de *Vilademuls*.

Viladenou, pla de vinyes i oliveres a la Conca de Tremp, prop de *St. Esteve de la Sarga* abans d'arribar al *Barranc de l'Alzina*. Mn. Josep Condó recull la tradició que hi havia hagut una població antiga, abans de la conquesta dels moros (*BCC* II, 143-4). Com que allà comença a haver-hi arbres —oliveres, sargues, alzines— també hi hauria abans nogueres: vindrà, doncs, de *VILLA DE NUCE* 'el mas de la noguera' (*nux*, -cis en llatí clàssic).

VILADEPERDIUS

Veinat agre. a Sta. Perpètua de Gaià (*GGC.*).

PRON.: *biladəpərdiys*, a Sta. Coloma, Casac, 1920.

MENC. ANT. 1068: l'abat de St. Benet de Bages concedeix a un B. Olibane «*alaudem q. habebat et est dirutum* ---in castrum Ste. Perpetue in lo. q. voc. *Villa de Perdices* ut *hedificetis* ---» amb una nota en lletra del S. XVII: «Quadra de *Vilaperdius*» (Font Rius, *C. d. p.* § 33, 59.15 i n. p. 60); *1196*: *villa de Perdicibus*, butlla (Kehr, *Papsturk.* p. 573). Nom format amb el nom d'un ocell, com *Picamoixons*, *Font Tordera*, *El Verdum*, *Casaldàliga*. No vindrà d'un genitiu sing. *VILLA PERDICIS*, que es fundaria només en la dada tardana i hapax del S. XVII. Seria un mas on abundava la caça de perdius. I, anàlogament, pels gossos que això requeria: *la Vila de Perdiguers*, te. Castellar